

Publicerad 2009-06-23 21:06 av Spontan

Sorgsen dikt

Min pappa satt på en pall och grät
jag var bara tre år
han fick min nalle
han log och kramade mig
livet är baklänges ibland
ibland är baklänges livet

Jag sitter vid mitt bord
låtsas att det sitter någon där

Hej, trevligt att du kunde komma
det var så länge sen vi sågs, jag
skulle vilja veta vad du gjort sen
sist, om du lärt dig något nytt eller
har upplevt något Jag saknar dig
ibland ibland saknar jag dig inte
fast jag undrar vad du gör Jag vill
drömma med dig en stund Vill du
ha en kopp kaffe med kanel med
mjölk Hur går det med han den
där Vaknar du och är varm

Fast det sitter ingen mittemot
det är bara jag
och min dårskap
och min sorgsna dikt
och andra människor
som inte längre finns

och mamma som grät
och morbror som grät
och morfar som grät
och alla som grät
och hela världen sa hej då till mormor
tillochmed Gud var där
det lades rosor
det var fint
och sen drack vi kaffe
livet gick vidare

precis som mormor

som inte grät

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spontan med Poeter.se id #28859 innehar upphovsrätten